

Dosarul nr. 1ra-60/2022
(1-18203185-01-1ra-12012022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, în cauza penală privind-o pe

GAVRILIUC Marina XXXXX, născută la
XXXXX, originară din XXXXX, domiciliată în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.11.2018 – 20.01.2021;

Instanța de apel: 17.02.2021 – 20.09.2021;

Instanța de recurs: 12.01.2022-09.02.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani în sediul Buiucani, din 20 ianuarie 2021, Gavriliuc Marina a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe termen de probațiune de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă depusă de partea vătămată Moisei Maxim și s-a dispus încasarea din contul Marinei Gavriliuc, în beneficiul părții vătămate Moisei Maxim a prejudiciului material în sumă de 12.825 lei și prejudiciului moral în sumă de 15.000 lei.

S-a admis solicitarea procurorului și s-a dispus încasarea din contul inculpatei a 320 lei, pentru efectuarea expertizei, în folosul statului cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, la data de 01 iulie 2018, aproximativ la orele 22:30, Moisei Maxim se afla în fața blocului locativ de pe XXXXX, unde discuta cu Gavriliuc Rodica, cu care se afla în relații de prietenie. În timpul discuției, ei au început să se certe, iar ca rezultat Gavriliuc Rodica l-a lovit peste față apoi brusc unul pe altul, după ce Gavriliuc Rodica l-a lăsat pe Moisei Maxim în fața blocului și a plecat în apartamentul său. Peste puțin timp, de Moisei Maxim s-a apropiat Gavriliuc Mariana, care este sora lui Gavriliuc Rodica și care a început să

strige la el, apoi a scos un cuțit cu care i-a aplicat o lovitură ultimului în regiunea abdomenului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 20801E08575 din 07.08.2018, lui Moisei Maxim i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de plagă tăiată-înțepată penetrantă în cavitatea abdominală cu lezarea colonului transvers; hemopertoneum a cavității abdominale (200 ml) care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă. Leziunea corporală constatată a putut fi cauzată în rezultatul unei singure lovituri cu o manipulare ulterioară a cuțitului în interiorul cavității abdominale. Localizarea anatomică a leziunii corporale constatate este accesibilă pentru mâna proprie, cauzarea acesteia prin autoprovocare este puțin probabil. Ținând cont de caracterul morfologic al leziunii corporale constatate, cauzarea acesteia în rezultatul căderii de la propria înălțime, se exclude.

Prin acțiunile sale intenționate, Gavriiliuc Mariana a săvârșit vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apeluri de către procuror, partea vătămată Moisei Maxim și avocatul Oleg Mîța în comun cu inculpata, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoria Chișinău.

3.1 Procurorul în apel a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse privative de libertate- închisoare, pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat:

- inculpata a acționat intenționat la cauzarea de vătămare corporală gravă;
- anterior Gavriiliuc Marina a mai comis infracțiuni cu intenție, fiind anterior condamnată la amendă, însă pedeapsa stabilită anterior în scopul de reeducare a acestea nu și-a atins scopul, săvârșind din nou cu intenție o nouă infracțiune;
- pedeapsa aplicată cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani este prea blândă, în raport cu comportamentul inculpatei, acțiunile ei și consecințele acestei acțiuni;
- prezența la inculpată a unei arme albe, folosită aparent la o simplă ceartă, fără a ezita;
- pedeapsa cu suspendare în privința inculpatei nu își va atinge scopul corijării și aceasta vine în contradicție cu scopul pedepsei penale, care ar trebui să constituie un mijloc de corectare, reeducare și prevenire în săvârșirea de noi infracțiuni.

3.2 Partea vătămată Moisei Maxim a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata să fie recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal la închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru

femei. A încasa de la Marina Gavriiliuc în beneficiul său suma de 1185 lei cu titlu de compensare pentru hainele deteriorate și suma de 60.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cerințelor sale au invocat:

- motivele indicate de instanța de fond cu privire la suspendarea executării pedepsei sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor de fapt;

- Marina Gavriiliuc manifestă lipsă de căință sinceră, nu și-a cerut scuze de la el, la urmărirea penală și în instanța de fond activ a contribuit la falsificarea probelor, precum, că la 01.07.2019 el era în stare de ebrietate și ar fi agresat-o;

- instanța de fond neîntemeiat a respins acțiunea cu privire la încasarea prejudiciului material și moral;

- neîntemeiat s-a apreciat solicitarea pagubei morale de 60.000 lei, drept îmbogățire fără justă cauză, având în vedere că lui i-au fost cauzate leziuni corporale grave.

3.3 Avocatul Oleg Mîța în comun cu inculpata au declarat apel prin care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile inculpatei să fie recalificate în baza art. 156 Cod penal. De asemenea, casarea integrală a încheierii din 18.11.2020, cu admiterea cererii părții apărării privind solicitarea dispunerii expertizei psihologice și respingerea integrală a acțiunii civile.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat:

- inculpata a comis infracțiunea în stare de afect, or, conform propriilor declarații cât și a martorului Gavriiliuc Rodica, inculpata a reacționat afectiv la vederea stării unui copil de numai doi ani, care plângea, era în stare de șoc și nu putea fi liniștit, iar sora sa Rodica Gavriiliuc avea sânge pe față, plângea, se simțea rău și nu putea respira;

- instanța de fond nu și-a motivat soluția de respingere a argumentului părții apărării;

- invocă nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale din 02.08.2018, or, acest act procesual a fost întocmit în afara termenului legal stabilit de art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală;

- în textul ordonanței de numire a expertizei medico-legale se indica că la dispoziția experților au fost puse copia de pe ordonanță, un plic de hârtie de culoare Kraft, în care se conține: fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 1812167 din 10.07.2018 pe 32 de file; un plic de hârtie în care se conține un disc DVD-R cu inscripția „RG 01.07.18 Moisei Maxim”. Nici din ordonanță nici din alte materiale ale cauzei penale nu rezultă de unde au apărut aceste materiale, pretins prezentate expertului în vederea efectuării expertizei medico-legale, cum au fost ele dobândite de organul de urmărire penală, dacă ele au fost prezentate în original sau în copii, precum și persoana de la care ele au fost obținute;

- inculpatei nu i-a fost adusă la cunoștință ordonanța privind dispunerea expertizei;

- ordonanța privind dispunerea expertizei medico-legale este în contradicție cu prevederile art. 144 Cod de procedură penală, întrucât nu conține mențiune cu privire la timpul și împrejurările de descoperire și ridicare a materialelor prezentate expertului;

- la materialele cauzei nu este prezent un act procesual, din conținutul căruia să rezulte că organului de urmărire penală, înzestrat cu împuterniciri de efectuare a urmăririi penale pe faptul cauzării leziunilor corporale victimei Moisei Maxim, niciodată nu a dispus și nu a efectuat ridicarea fișei medicale a bolnavului de staționar Moisei Maxim nr. 1812167 din 10.07.2018, precum și plicul de hârtie în care se conține un disc DVD-R cu inscripția „RG 01.07.18 Moisei Maxim”;

- expertul a întocmit raportul său de expertiză neavând documente medicale în original, și partea apărării nu avea posibilitatea să verifice și să confirme dacă actele cu care a operat expertul medicul-legist au reflectat în volum deplin caracterul traumei, evoluția stării de sănătate a victimei sau alte informații relevante acestui caz;

- s-a produs o violare a dreptului la un proces echitabil și la apărare a inculpatei, or, s-a constatat în contextul încălcărilor procedurale și neprezentării intenționate a raportului de expertiză inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, apelurile procurorului și al avocatului Oleg Mîța în comun cu inculpata au fost respinse ca nefondate. Apelul părții vătămate Moisei Maxim a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura civilă și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a încasat de la Gavriliuc Marina în beneficiul părții vătămate:

- 4010 lei prejudiciu material;
- 30.000 lei prejudiciu moral;
- 15.000 lei cheltuieli de asistență juridică suportate.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a constatat cu certitudine că vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal s-a dovedit prin cumulul de probe administrate, și anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care au coroborat între ele și au demonstrat incontestabil vina inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la apelul comun al avocatului Oleg Mîța și inculpatei, s-a conchis că argumentele invocate de partea apărării nu și-au găsit confirmare în starea de fapt a prezentei cauze, motiv pentru care instanța de apel a respins apelul ca fiind nefondat. În cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe care apreciate în ansamblu au demonstrat pe deplin vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, inculpata a recunoscut faptul că aceste acțiuni au fost comise de către ea, în condițiile și circumstanțele în care i-au fost înaintate în învinuire, doar că aceste acțiuni au fost comise ca urmare a autoapărării și ea a vrut doar să sperie partea vătămată, iar ultimul s-a năpustit de-asupra ei, din ce motiv ea l-a înjunghiat.

Cu referire la latura subiectivă, inculpata și avocatul acesteia au menționat că aceste acțiuni au fost comise în stare de afect survenit în mod subit ca urmare a agresiunii din partea părții vătămate, astfel, partea apărării pledând pentru recalificarea acțiunilor inculpatei din prevederile art. 151 alin. (1) în art. 156 Cod penal. Cu privire la existența/inexistența stării de afect, instanța de apel a reținut ca fiind relevante concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 201802D1483 din 06.08.2018 prin care se atesta că, părții vătămate Maxim Moisei i-a fost cauzată o lovitură cu manipulare ulterioară a cuțitului în interiorul cavității abdominale, ceea ce exclude existența unei emoții intense, de scurtă durată (de la câteva secunde până la câteva minute), legată de activitatea instinctivă și de reflexele necondiționate.

Instanța de apel a constatat că, argumentele invocate de către partea apărării cu privire la faptul că, inculpata ar fi comisă fapta prejudiciabilă în stare de afect nu și-au găsit confirmare probatorie, or, simpla afirmare a faptului că, partea vătămată Maxim Moisei a exprimat cuvinte necenzurate în adresa inculpatei și a agresat-o fizic pe sora inculpatei, precum și că victima prima a început să aplice lovituri inculpatei, adică a provocat conflictul, reieșind din prevederile legale și practica judiciară constantă, expusă supra, nu este suficientă și nici pertinentă în vederea stabilirii faptului că, inculpata a acționat în stare de afect.

La fel, starea psihico-emoțională neafectată s-a confirmat prin faptul că după lovitură inculpata a mai efectuat o manipulare cu cuțitul în interiorul cavității abdominale, conștientizând fapta comisă și ținând cont de concluziile formulate în raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D1483 din 06.08.2018, instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatei realizarea laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece ultima a acționat cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările prejudiciabile și în mod conștient a dorit și a admis survenirea acestor urmări.

Instanța de apel a apreciat critic concluziile raportului de constatare nr. 201802P2284 din 04.07.2018 prin care la Gavriliuc Rodica au fost constatate vătămări corporale neînsemnate, deoarece sub aspectul recalificării acțiunilor inculpatei din prevederile art. 151 alin. (1) Cod penal în baza art. 156 Cod penal, proba invocată de către partea apărării nu confirmă ipoteza precum că, inculpata a acționat în stare de afect.

În ceea ce privește argumentele referitor la faptul că, instanța de fond prin încheiere a respins cererea apărătorului privind dispunerea unei expertize care să stabilească dacă inculpata a acționat în stare de afect sau nu, instanța de apel a reținut că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în sediul Buiucani din 18 noiembrie 2020 s-a respins cererea apărătorului Oleg Mîța în interesele inculpatei privind numirea unei expertize psihologice. Avocatul Oleg Mîța în interesele inculpatei prin cererea de apel declarată împotriva sentinței și încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în sediul Buiucani din 18 noiembrie 2020 solicitând casarea acesteia. Însă, instanța de apel exercitând controlul ierarhic superior și asupra legalității și temeiniciei încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în sediul Buiucani din 18

noiembrie 2020 nu a stabilit incidența nici unui temei de a dispune casarea încheierii, or, încheierea a fost pronunțată în conformitate cu prevederile art. 342, 142-143 Cod de procedură penală, iar simplul dezacord al părții apărării cu soluția pronunțată de către instanța de fond nu afectează legalitatea și temeinicia încheierii în contextul în care nu se invocă careva argumente de drept sau de fapt relevante.

Cu referire la argumentele de apel invocate de către partea apărării cu referire la încălcările de procedură admise la etapa urmăririi penale și administrării probelor acuzării de stat, instanța de apel le-a respins ca nefondate alegațiile în partea ce ține de faptul că, organul de urmărire penală a omis termenul de 30 zile reglementat la art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală, or, plângerea lui Moisei Maxim a fost înregistrată la data de 03.07.2018 (f.d. 12, vol. I), respectiv, la această dată organul de urmărire penală a fost sesizat în conformitate cu art. 262 Cod de procedură penală, iar organul de urmărire penală a dispus începerea urmăririi penale în termen de 30 zile în conformitate cu prevederile art. 274 alin. (1) Cod de procedură penală (ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 02.08.2018, f.d. 1, vol. I).

Cu referire la alegațiile părții apărării privind declararea inadmisibilității raportului de expertiză medico-legală nr. 21802D1483 din 06.08.2018, fiind invocat că, expertiza medico-legală a fost dispusă la data de 18.07.2018, adică până la pornirea urmăririi penale, instanța de apel a relevat că, presupusele încălcări ale legii procesuale penale invocate de partea apărării, nu se încadrează în prevederile expres prevăzute de alin. (2) art. 251 Cod de procedură penală, potrivit căroră, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, care atrag nulitatea actului procedural.

Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală, partea apărării nu a invocat nulitatea actului nici la efectuarea acțiunii și nici la terminarea urmăririi penale, or, prin procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 23.11.2018 rezultă că, partea apărării nu a invocat careva cereri sau obiecții (f.d. 156, vol. I).

Cu referire la alegațiile părții apărării privind faptul că, organul de urmărire penală a admis încălcarea drepturilor învinuitei Gavriiliuc Marina la numirea și efectuarea expertizei medico-legale a victimei Moisei Maxim, instanța de apel cu referire la prevederile art. 251 Cod de Procedură Penală, a reținut și în acest caz faptul că, presupusele încălcări a legii procesuale penale invocate de partea apărării, nu s-au încadrat în prevederile expres prevăzute de alin. (2) art. 251 Cod de procedură penală, totodată, partea apărării nu a invocat nulitatea actului nici la efectuarea acțiunii și nici la terminarea urmăririi penale. Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile art. 148 alin. (2) Cod de procedură penală, partea apărării nu a solicitat efectuarea unei expertize repetate medico-legale în cazul în care a considerat că a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei judiciare.

Cu referire la apelurile procurorului și a părții vătămate Moisei Maxim, în partea individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut că prin cererile de apel formulate, apelanții au pledat pentru aplicarea inculpatei a pedepsei penale sub formă de închisoare, cu executare reală a pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatei a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 90 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, s-a reținut că, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod Penal se califică ca infracțiune gravă, inculpata nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu se afla la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior a fost judecată, antecedentul penal fiind stins. În conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod Penal instanța de fond nu a reținut careva circumstanțe atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, instanța de fond a reiterat că nu este rațional ca inculpata să ispășească real pedeapsa cu închisoare, având în vedere că ultima la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se afla și având în vedere faptul că este la început de cale cu o vârstă tânără a considerat oportun de a-i acorda șansa de integrare în societate.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele apelanților privind individualizarea pedepsei, or, instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Cu referire la apelul părții vătămate Moisei Maxim declarat împotriva sentinței în latura civilă, instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, partea vătămată Moisei Maxim a solicitat încasarea de la inculpata Gavriiliuc Marina a prejudiciului material cauzat în legătură cu titlu de compensare pentru perioada de incapacitate de muncă din 01.07.2018 până la 01.10.2018 în valoare de 2825 lei, suma de 1185 lei cu titlu de compensare pentru hainele deteriorate, prejudiciul moral în sumă de 60.000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 10.000 lei.

Din materialele probatorii, instanța de apel a constatat că, Moisei Maxim la data de 01.03.2018 a fost angajat în calitate de conducător auto la SRL „Optimasig”, iar la data de 31.07.2018 a fost eliberat din funcție conform art. 85 alin. (1) Codul muncii, iar la data de 01.10.2018 a fost angajat în funcție de agent pe vânzări (f.d. 7-8, vol. II). Din informația pentru salariul eliberată de SRL „Optimasig” rezultă că, salariul mediu

din perioada angajării (01.03.2018 – 31.07.2018) a fost în sumă de 2825 lei (f.d. 11, vol. II). Totodată, conform certificatului eliberat de SRL „Basic Group” s-au confirmat prețurile de vânzare a hainelor, după cum urmează: șorti – 245 lei; tricou– 250 lei; hanorac– 690 lei (f.d. 13, vol. II).

Astfel, în temeiul art. 219 alin. (2), (3) Cod de Procedură Penală coroborat cu art. 118 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de apel a considerat că, în speță urma a fi admisă integral pretenția reclamantului Moisei Maxim privind încasarea prejudiciului material, or, din probele administrate la materialele cauzei și menționate supra, rezulta că, în urma acțiunilor ilicite ale inculpatei a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 4010 lei, respectiv, instanța de fond în mod eronat a apreciat materialele probatorii administrate la dosar, ceea ce a afectat soluția instanței de judecată în partea despăgubirilor materiale.

În ceea ce privește pretențiile de ordin moral invocate de către reclamantul Moisei Maxim, s-a reținut că, conform art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale și ale prejudiciului moral, instanța de judecată i-a în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată.

Instanța de apel a menționat că, despăgubirile pentru daunele morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare. În urma acțiunilor ilicite ale inculpatei, părții vătămate i s-a cauzat leziuni corporale grave, suferințe fizice, în urma cărora a fost în concediu de boală din 01 până la 03.09.2018. Reclamantul are prescris un regim de lucru special, este interzisă munca cu ridicarea greutăților, din care motiv a fost nevoit să depună cerere de concediere de la serviciu. Din 03.09.2018- 01.10.2018 reclamantul a prelungit termenul, starea sănătății nu-i permitea munca fizică, a fost lipsit de posibilitatea de a se odihni în perioada estivală 2018, avea prescris tratament ambulatoriu la medicul de familie. Reclamantul a fost nevoit să mențină până în prezent un regim cu restricții de alimente, situație ce presupune cheltuieli suplimentare pentru anumite alimente, avea nevoie de tratament balneosanatorial, prescrise de medicii de la Institutul de Medicină Urgentă și de la medicul de familie.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că, stabilirea cuantumului prejudiciului moral în mărime de 30.000 lei este una justă și echitabilă, ca urmare a evenimentelor care au produs suferințe atât fizice și psihice reclamantului Moisei Maxim, or, suma stabilită de către instanța de fond în cuantum de 15.000 lei este inequitabilă raportată la faptul că, reclamantului i s-au cauzat vătămări corporale grave și la suferințele atât fizice, cât și psihice care au fost resimțite de către reclamant și care produc efecte și în prezent.

La acest capitol, s-a reținut că, prin bonul de plată cu seria YL, nr. 066097 din 16.07.2018 s-a atestat că, Moisei Maxim a achitat BAA „Rîhlea&Asociații” suma de

10.000 lei pentru serviciile de asistență juridică (f.d. 12, vol. II). Totodată, prin bonul de plată cu seria YL, nr. 066135 din 13.01.2021 s-a atestat că, Moisei Maxim a achitat BAA „Rîhlea&Asociații” suma de 5000 lei pentru serviciile de asistență juridică, pentru judecarea cauzei penale în instanța de apel. În contextul dat, s-a conchis asupra necesității de a încasa de la inculpată în beneficiul părții vătămate Moisei Maxim suma de 15.000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivare recurenta a indicat că;

- pedeapsa numită inculpatei și modalitatea de executare a pedepsei nu este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta săvârșită dar și impactul social al ei;

- în cauza lui Gavriliuc Marina Constantin nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare;

- practica judiciară în cauzele de vătămare corporală gravă, denotă ca regulă că o pedeapsă condiționată nu poate asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatei și așteptările societății față de actul de justiție realizat;

- infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave și pedeapsa este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Cod penal;

- nu există nici o premisă de a considera că o pedeapsă condiționată v-a fi în stare să contribuie la corectarea și reeducarea inculpatei;

- acuzarea își exprimă convingerea că pedeapsa stabilită inculpatei nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acesteia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu v-a constitui o avertizare publică pentru alte persoane;

- instanța de apel a ignorat în cazul numirii pedepsei prevederile art. 75 Cod penal potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

7. Avocatul Rîhlea Vasile în numele lui Moisei Maxim a depus referință privitor la opinia asupra recursului ordinar depus de procuror, menționând că susține recursul dat în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Din conținutul cererii, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, menționând că prin decizia contestată, inculpatei i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la fapta comisă de aceasta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect. Mai concret, recurenta critică primordial aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpată.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de instanțele precedente, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

La caz, instanța de apel și-a motivat concluzia prin statuarea faptului că a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod Penal în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatei, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării ei, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, sub formă închisoare reală, în privința inculpatei la moment nu se constată, or, pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acesteia, cât și a altor persoane.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatei, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 5**, iar argumentele invocate de recurentă nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (*hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care au fost declarate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, care corespunde tuturor prevederilor legii

de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permite declararea inadmisibilității recursului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatei pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursul înaintat de procuror, sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2021, în cauza penală privind-o pe GAVRILIUC Marina XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 martie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO